

stafte Staten en Indtægt, men man havde tillige det Djemed at holde ned paa den stærkt tiltagende Riddelse af Spiritus og bærst D og haabede da ved en skæffelig Stat herpaa at kunne mðarbejde det tiltagende Drifkeri. Naar Lovforslaget i Nar fremtræder uden Forhøjelse af Brandevinsafgiften og Varetolden, maa hele dette Hensyn jo egentlig betragtes som bortfaldet, og det foreliggende Lovforslag alene som en Stattelov. Det vilde være urimeligt at antage, at Loven ved at lægge en Skat paa Bajerstøl skulde kunne formindske Drifkeriet, men man kunde maasse endogsaa gaa videre og sige, at om man end ikke kunde ønske at der blev drukket for meget Bajerstøl maadedet dog være Opgaven at træffe Bestemmelserne saaledes, at det stattepligtige D. Foll vilde drikke ogsaa vil blive ramt af den Skat, man ønsker indført. Disse forskellige Hensyn, hvorom jeg forøvrigt skal henvisne til de indledende Bemærkninger i Betænkningen, har gjort det ikke saa lidt vanskeligt for Udvalget at kunne tiltræde det foreliggende Lovforslag men saaledes som Situationen har udviklet sig i Nar, har man dog ment, at maatte gaa dertil og har derfor ogsaa gennemarbejdet Lovforslaget og stillet Endringsforslag dertil, hvoraf et Par Stykker ere temmelig vigtige.

Vi have da straks til § 2 stillet nogle Endringsforslag under Nr. 1, 2 og 3. § 2 der er Fundamentet for Skatten, har gjort en Adskillelse mellem under- og overgæret D. Man havde nemlig bestemt, at alt undergæret D skulde være bestattet, overgæret D kun naar det holdt 3 pCt. Alkohol. Efter de Oplysninger, der imidlertid ere komne frem senere, og som Udvalget har haft sig Beslighed til at gøre sig bekendt med, er man kommet til det Resultat, at Adskillelsen mellem under- og overgæret D ikke er praktisk, idet Overgangsformerne mellem over- og undergæret D ere saa talrige og gaa saa nær ind paa hverandre, at Adskillelsen vil være meget vanskelig. Endvidere er det oplyst, at man under de Former af overgæret D, der ligge nær ved undergæret D, saa brugge D, som Forbrugerne ikke ville kunne smage som andet end det, vi kalde Bajerstøl. Kort saat, hvis man fastholdt denne Adskillelse, vilde man udsætte sig for, at hele Staten blev omgaaet, og at der ikke gif de Penge ind i Statskassen, som man havde tænkt sig, idet man ikke ramte det D, man vilde bestatte. Det Forslag som er opstillet under Nr. 1, og hvortil Endringsforslagene under Nr. 2 og 3 slutte sig med en lille Endring, indeholder egentlig to Forslag. Det ene gaar ud paa at ophæve Forstellen mellem

Undergær og Overgær som Stattefundament, og det andet at bestemme, hvilken Bægtprocent Alkohol man skal sætte som Grænse. Med Hensyn til det første er hele Udvalget med Undtagelse af et Medlem, som i det hele indtager en Særstilling til Lovforslaget, enigt om at opgive Adskillelsen mellem Undergær og Overgær som Stattefundament. Den Forstel, der er mellem de tre Forslag, reducerer sig kun til Forstellen i den Grænse, man har ment at maatte sætte for Alkoholprocenten. Man vil finde, at det ene Forslag gaar ud paa at sætte det til 2 pCt., det andet til 2¼ pCt. og det tredje til 2½ pCt. Det første, som er stillet af et Flertal om at sætte Bægtprocenten til 2 pCt., er der i de Bemærkninger, hvormed Betænkningen ledsager Endringsforslaget, gjort temmelig vidtløftig Rede for, og jeg skal derfor ikke komme dybere ind paa det, men blot antyde Hovedretningen, hvori det gaar, nemlig den, at det almindelige Hvidtøl skal være fri for Skat, hvortilmod de stærkere og dyrere Olforter skulle belægges med Skat. Udtrykkene „almindelig Hvidtøl“ og „Bajerstøl“, har man søgt at undgaa. Det er Udtrykt, der ganske vist forstaaes, men som ikke i og for sig have nogen legal Berettigelse, og det vilde være uheldigt, naar man vilde indføre disse Udtrykt, at kunne undgaa Fortolkningssspørgsmaal, som det vilde være umuligt at afgøre. Naar man ser paa Bilaget her til Lovforslaget om de forskellige Olforter, og deres Alkoholindhold, vil man se, at af 38 Sorter Hvidtøl, have — naar man ser bort fra vestindisk D, der har et særegent Djemed — kun 3 over og det meget lidt over 2 pCt. Derfor har man tænkt sig, at naar man sætter Grænsen ved 2 pCt., vil der endnu blive 35 ikke stattepligtige Olforter at vælge imellem, og det har man hentes i og for sig maattet være tilstrækkeligt. Dertil kommer, at, naar der under de nuværende Tilstande, hvor der ingen Skat er, og hvor Bryggerierne have fuld Frihed til at brygge det saakaldte Hvidtøl saa stærkt, de ville, kun er fremkommen disse tre Olforter med over 2 pCt. Alkohol, synes, der deri at ligge en Adhødning af, at det vist ikke vil være vanskeligt, naar man tager tilstrækkelig Hensyn dertil, at holde hele Hvidtølproduktionen under 2 pCt. Alkohol, uden at risikerer ved Uagtksomhed at komme over Grænsen og saa sit D stattepligtigt. At man overhovedet maa bortkaste de 3 pCt., der findes i Lovforslaget, følger allerede af, at alt D skal være stattepligtigt. Hvis man ser paa Bilagets Liste over de bayerske Olforter, vil man finde, at alt Bajerstøl, der der er nævnt, have endog ikke saa lidt over 3 pCt. Alko-